

Famílies, en plural!

Article de la diputada de Polítiques d'Igualtat de la Diputació de Lleida, Helena Martínez, en motiu del Dia Internacional de les Famílies

[despiece]Senyor director,

Acceptar i sobretot normalitzar la diversitat -sexual, de gènere, cultural, funcional i un llarg etc? de totes les persones i garantir que totes puguem viure en igualtat de drets, respecte i dignitat també passa per acceptar noves dinàmiques familiars.

Ho escric entorn del 15 de maig, Dia Internacional de les Famílies, però qui em coneix sap que ho defenso cada dia. M'he passat tota la vida explicant que no comparteixo pare i mare amb els meus germans, que no són els meus germanastres, i que sí, que me'ls estimo. I potser em passaré molts anys també explicant que no sóc mare biològica, però que estimo una criatura que cuido i procuro educar sabent molt bé quin és el lloc que ocupo. I que a vegades és un lloc ben petit i poc agraït, i d'altres un lloc meravellós.

D'entrada, tothom sap que hi ha moltes famílies que s'allunyen del model de família nuclear, però saber-ho no significa en cap cas acceptar-ho o, el que encara és més complicat, normalitzar-ho.

Reivindiquem que totes les persones som diferents i que mereixem que se'ns respecti la nostra diferència i puguem gaudir dels nostres drets en igualtat de condicions. La realitat, però, és que la societat generalment rebutja o menysté la diferència.

Per valorar el nivell d'acceptació que pot tenir una família podem fixar-nos primer en el grau d'acceptació que tenen els individus que la conformen. Famílies monomaternals, monoparentals, extenses, adoptives, d'acollida, LGTBI, transculturals, enllaçades, mixtes, famílies sense criatures, famílies amb diferents nivells socioeconòmics, famílies que dinen plegades els diumenges i famílies que només es veuen el dia de Reis.

De fet, no ens fan falta etiquetes que ens descriguin i encasellin. Ens cal una mirada i un llenguatge inclusiu, que tinguin en compte totes les possibilitats. Famílies, unides per un vincle afectiu i un projecte vital compartit.

Siguin com siguin, en les famílies on hi ha criatures hi troben en elles el primer i principal espai de socialització i les pautes que els permeten configurar el seu món, generar un sistema de valors propis que determinarà en gran part de quina manera l'entenen. És de justícia, doncs, entendre que les famílies mereixen ser respectades perquè en elles creixen infants que volem que visquin en una societat inclusiva, justa i respectuosa.

Acceptar la diversitat familiar implica ampliar la mirada, adoptar-ne una de més amable, respectuosa i plural, que defugui d'estereotips i sigui generosa. Entendre que les persones que conformen les famílies són diverses, que la societat és plural i per tant les famílies també ho són.

Tenir una mirada que s'allunyi també del discurs patriarcal i homogeni. Cal posar en valor els diferents models familiars més enllà de la bipaternalitat i del model patriarcal pel que fa la distribució de rols i organització interna de les famílies. Prendre consciència sobre aquestes qüestions i adoptar les mesures adients per tal de promoure el benestar i dignitat de totes les famílies i les persones que les conformen. Que visqui la diversitat i les famílies, en plural!

[nointext]

Helena Martínez Siurana

Diputada de Polítiques d'Igualtat de la Diputació de Lleida[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]